

Sygn. akt IV W 213/14

POSTANOWIENIE

Dnia, 18 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach Wydział IV Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Seweryn

z upoważnienia Prezesa Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach

bez udziału stron -

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 18 kwietnia 2014r.

sprawy **M. M.**

podejrzanego o popełnienie wykroczenia z art. 11§1 kw w zw. z art. 124§1 kw

z urzędu

na podstawie art. 59§2 kpw w zw. z art. 5§1 pkt 2 kpw

postanawia:

odmówić wszczęcia postępowania przeciwko M. M. obwinionemu o wykroczenie z art. 11§1 kw w zw. z art. 124§1 kw polegające na tym, że w dniu 28 lutego 2014r. około godz. 08.10 w K. przy ul. (...) uczynił niezdatnym do użytku pojazd marki R. o nr rej. (...) poprzez nieuprawnione założenie blokady na koło pojazdu usiłując spowodować stratę o wartości 150 zł na szkodę J. B..

UZASADNIENIE

Dnia 14.04.2014r Komisariat I Policji w K. złożył do tut. Sądu wnioski o ukaranie M. M. za czyn z art. 11§1 kw w zw. z art. 124§1 kw, zarzucając ww, iż we wskazanej wnioskiem dacie w K. na ul. (...), będąc pracownikiem firmy PARK- (...) uczynił niezdatnym do użytku pojazd marki R. o nr rej. (...), poprzez nieuprawnione założenie blokady na koło pojazdu, usiłując spowodować stratę o wartości 150 zł na szkodę J. B..

Sąd zważył, co następuje:

Warunkiem do uznania, iż doszło do popełnienia czynu zabronionego ustawą jest wypełnienie wszystkich wskazanych przepisem znamion. Stąd też wykluczenie jakiegokolwiek ze znamion czynu zabronionego wyłącza możliwość uznania jego zaistnienia.

Przedmiotem ochrony wykroczenia z art. 124§1 kw jest własność i posiadanie rzeczy. Odpowiedzialności za ten czyn podlega m.in. ten kto czyni cudzą rzecz niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza ¼ minimalnego wynagrodzenia. Wykroczenie to posiada swój odpowiednik w kodeksie karnym opisany w art. 288 kk. Strona podmiotowa wykroczenia z art. 124 § 1 kw obejmuje umyślność w obu postaciach zamiaru. Możliwość przypisania sprawstwa pozostaje zatem uzależniona od tego, czy sprawca ma zamiar popełnienia czynu zabronionego, to jest chce go popełnić (zamiar bezpośredni) albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi (zamiar ewentualny).

Co jest znamienne dla obecnie rozpoznawanej sprawy dla bytu obu czynów (tak art. 124§1 k.w., jak i art. 288§1 k.k.) koniecznym jest wystąpienie szkody majątkowej. W doktrynie i orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że w odniesieniu

do zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia niezdatną do użytku cudzej rzeczy szkodę majątkową należy rozumieć jako sumę rzeczywistego uszczerbku w mieniu (*damnum emergens*) i utraconych przyszłych korzyści (*lucrum cessans*).

W zakresie uczynienia rzeczy niezdatną do użytku w literaturze znany jest pogląd, że nie jest ono relewantne prawnokarnie, jeżeli dla przywrócenia normalnej użyteczności rzeczy nie jest potrzebny nakład kosztów ani pracy (Makarewicz, Kodeks, s. 439; Dąbrowska-Kardas, Kardas (w:) *Zoll III*, s. 367-368). Częściowo odmienne stanowisko doktryny w tym zakresie wskazuje, iż jeżeli dla przywrócenia normalnej użyteczności rzeczy nie były potrzebne nakłady (rzutujące na możliwość poniesienia rzeczywistego uszczerbku w mieniu), jednakże właściciel lub posiadacz poniósł szkodę majątkową (np. w postaci utraconych spodziewanych korzyści), brak jest racji dla uznania czynu sprawcy za bezkarny (M.Kulik, *Z prawnokarnej*, s. 84 i n.; tenże, *Przestępstwo*, s. 83 i n.) Podobnie W.Kotowski (*Komentarz do Kodeksu Wykroczeń*, art. 124 k.w.) ogranicza możliwość wystąpienia szkody w tym przypadku tylko do postaci *lucrum cessans*.

Niezależnie od przytoczonych wyżej stanowisk każdorazowy brak wystąpienia szkody majątkowej jednoznacznie wyklucza możliwość oceny takiego zdarzenia przez pryzmat karnoprawy (tak wykroczenia art. 124 kw. jak i występku 288 kk).

W rozpoznawanej sprawie jakkolwiek, w świetle zawartych w aktach sprawy informacji, brak jest podstaw do zakwestionowania istnienia czynu, tj. uczynienia przejściowo niezdatnym do użytku pojazdu opisanego wyżej, to brak też jest podstaw do uznania prawnokarnego charakteru ustalonego działania obwinionego na szkodę użytkownika tego pojazdu.

Z akt niniejszej sprawy jednoznacznie wynika, że na skutek zachowania M. M. nie powstała żadna szkoda, tym samym zachowanie M. M. nie wypełnia znamion zarzucanego mu wykroczenia i pozostaje prawnokarnie obojętne.

Zgodnie z art. 5 § 1 pkt 2 kpw nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion wykroczenia. Powyższe zgodnie z dyspozycją tego przepisu rodzi na obecnym etapie postępowania konieczność odmowy wszczęcia postępowania.